

Novelizace občanského zákoníku v roce 2012

Adam Gazárek

Ateliér divadelního manažerství a jevištní technologie

3. ročník jevištní technologie

Nový občanský zákoník obecně

V roce 2014 nabyl účinnosti tzv. Nový občanský zákoník (zákon 89/2012 Sb, občanský zákoník), který nahradil do té doby účinný občanský zákoník 40/1964 Sb. Tento byl účinný od roku 1964 a mnohokrát se volalo po jeho úpravě a nutných změnách reflektujících stav vyvíjející se společnosti.

Nový občanský zákoník (dále NOZ) platný od roku 2012 do jisté míry odstanil duplicitní paragrafy a normy. Tato duplicita, viz dále, způsobovala nebezpečí precedentů a možnost rozhodovat jinak v téže věci.

Nejzásadnější změny v NOZ se dotkly zejména úpravy vztahů v rodinných poměrech (např. adopce, zletilost apod.), smluvních vztazích, sdružování občanů, majetkových práv a jiných finančních záležitostí. Ty budou podrobněji popsány níže.

Dost podstatnou úpravou je i rekodifikace časových lhůt – prodlení a prekluze, které byly v době platnosti Starého občanského zákoníku duplicitně upraveny v obchodním zákoníku.

Promlčecí lhůta dle NOZ

Dle nového občanského zákoníku se promlčením rozumí pouze oslabení, nikoliv zánik práva věřitele. Toto právo na navrácení dluhu zaniká pouze v případě, že v soudním řízení bude dlužník namítat promlčení. Promlčení dle NOZ podléhají všechna majetková práva, nestanoví-li zákon jinak. Je však třeba dávat pozor na přesnou formulaci zákona, aby nedocházelo k mylným snahám o uplatnění. Například právo na výživné se nepromlčuje, ale právo na jednotlivé opětuující se plnění už ano.

V případě osobních práv zaručených Ústavou, či Listinou základních lidských práv a svobod, jako jsou práva na život, důstojnost, jméno, zdraví, vážnost, čest nebo soukromí se tyto práva nepromlčují, ale promlčuje se právo na odčinění újmy způsobené na těchto právech.

NOZ také zásadněji nemění ustnaovení ohledně počátku běhu promlčení lhůty, ale délku a běh promlčecí lhůty upravuje rozsáhleji než tomu bylo v případě starého občanského zákoníku, potažmo obchodního zákoníku, který promlčení také upravoval.

Obecně NOZ stanoví, že jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé, přičemž poprvé může být právo uplatněno, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla.

Obecně platí, že bychom mohli rozdělit počátky běhu promlčecí lhůty na tyto:

- objektivní - počátek běhu promlčecí lhůty je nezávislý na vědomosti věřitele o rozhodujících skutečnostech (dle NOZ se toto kritérium nepoužije)
- subjektivní - počátek běhu promlčecí lhůty je závislý na vědomosti věřitele o rozhodujících skutečnostech
- subjektivní objektivizované – počátek běhu promlčecí lhůty je závislý na okamžiku, kdy se věřitel o rozhodujících skutečnostech měl a mohl dozvědět (aplikuje znaky nedbalosti)

Zvláštní podmínky běhu promlčecí lhůty stanovují paragrafy § 620 – 628 nového občanského zákoníku, tyto se týkají zejména uplatnění práva na náhradu škody, bezdůvodného obohacení, dílčích plnění, pojistného plnění a podobně.

Ve staré úpravě, byla promlčecí doba stanovena na tři roky v případě starého občanského zákoníku a na roky čtyři v případě obchodního zákoníku, zejména tato dvojakost byla příčinnou nejrůznějších nedorozumění. Nový občanský zákoník toto odstraňuje a promlčecí lhůtu stanovuje na tři roky, ovšem přidává možnost tuto lhůtu individuálně smluvně upravit. Nejméně může promlčecí lhůta trvat jeden rok a nejdéle patnáct let. Změny promlčecí lhůty nebudou podle nového občanského zákoníku brány v potaz, budou-li sjednány v neprospěch slabší strany.

NOZ dále výslovně uvádí, které práva se promlčují v jiné než obvyklé lhůtě a jaká je tato lhůta.

Jedná se zejména o:

- práva zapsaná do veřejného seznamu, např. katastr nemovitostí (deset let)
- právo na náhradu škody nebo jiné újmy (deset, resp. patnáct let)
- právo na náhradu škody způsobené vadou výrobku (deset let od uvedení výrobku na trh)
- právo na vydání bezdůvodného obohacení (deset, resp. patnáct let)
- právo na plnění, uznal-li dlužník svůj dluh (deset let)

Promlčecí lhůta navíc neběží v případech taxativně vyjmenovaných v novém občanském zákoníku.

Jedná se o tyto případy:

- mezi manželi (v tomto případě ani nepočne běžet), osobami žijícími ve společné domácnosti,

zákonným zástupcem a zastoupeným, opatrovníkem a opatrovancem, poručníkem a poručencem

- po dobu trvání dohody o mimosoudním jednání věřitele a dlužníka (§647 NOZ - písemná dohoda o věřitele a dlužníka),
- po dobu řízení u orgánu veřejné moci ohledně předmětného práva,
- po dobu, kdy se věřiteli hrozbou brání právo uplatnit nebo neuplatnil-li práva z důvodu uvedení v omyl lstí ze strany dlužníka nebo osoby dlužníkovi blízké,
- po dobu trvání vyšší moci (např. živelná pohroma), znemožnila-li uplatnění práva v období posledních šesti měsíců.

Prekluze dle NOZ

Dalším institutem právního plynutí času je prekluze. Ta je pro věřitele zásadní, neboť jejím uplynutím závazek zaniká a k tomu soud přihlíží i bez vznesení námitky. Prekluze je upravená paragrafem §654 nového občanského zákoníku. Pokud ovšem i po uplynutí prekluzní lhůty dlužník plní dluh věřiteli může na něm žádat vrácení splaceného dluhu z důvodů bezdůvodného obohacení.

NOZ a smlouvy

Stejně jako v případě časových lhůt nový občanský zákoník zjednodušuje i normy a náležitosti týkající se uzavírání a vytváření smluv. Ty v minulosti byly opět duplicitně upraveny jako starým občanským zákoníkem a obchodním zákoníkem. Nový občanský zákoník tuto duplicitu ruší a uzavírajícím stranám poskytuje větší svobodu v uzavírání smluv. Plně se přitom opírá o zásadu „Co není zákonem zakázáno je povoleno“ a o dobré mravy.

Nová právní úprava vychází z toho, že neplatnost je relativní. Pokud se tedy poruší pravidlo, tak to automaticky neznamená, že je smlouva neplatná, tudíž kvůli drobným pochybením nemůže dojít k zneplatnění smlouvy. Této neplatnosti by se musela druhá smluvní strana dovolat a pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě je smlouva platná dál. Absolutní neplatnost platí pouze v případech jmenovaných výše, kdy se smlouvou porušuje zákon, ruší veřejný pořádek, nebo je v rozporu s dobrými mravy.

Nový občanský zákoník také ve větší míře chrání občany poškozené krádeží. Dříve platila zásada dobré víry, pokud kupující nabyl věc od nevlastníka. Toto nový občanský zákoník zrušil a pokud vlastník prokáže vlastnictví věci, jež mu byla zcizena a prodána kupujícímu, musí tento kupující věc vrátit vlastníkov. Bez nároku na náhradu škody.

Zároveň jsou však smluvní strany chráněny před bezdůvodným odvoláním smluvního vztahu. Pokud obě strany jednají v dobré víře, že jednání směřují k uzavření smlouvy a tuto jedna ze stran bez závažných důvodů odvolá, má druhá strana nárok na náhradu škody.

Obsah smluv není, s výjimkou zvláštních smluv, přesně definován, zákon pouze ustanovuje nezbytné náležitosti, které smlouva musí obsahovat aby byla považována za platnou (například údaje o obou smluvních stranách,...).

Nový občanský zákoník ale ruší například dodatek o záruce ve smlouvě o dílo. Pokud tedy zákazník záruku vyžaduje, musí si ji sjednat sám a do smlouvy ji doplnit.

NOZ a spotřebitelé

Nová právní úprava se zaměřuje i na větší ochranu spotřebitelů. Poskytovatelé sice mohou jednostranně změnit obchodní podmínky, ale musí o tom dostatečně dlouho dopředu informovat zákazníka a umožnit mu ukončení smlouvy, pokud mu tyto podmínky nevyhovují, a to natolik dopředu, aby si tento zákazník mohl najít jiného dodavatele.

Zákon také vyžaduje uravírání srozumitelných smluv, přičemž srozumitelností se rozumí, aby byly srozumitelné pro člověka průměrného rozumu, ten ale není nijak specifikován. Smlouvy nesmí obsahovat překvapivá, či hůře čitelná ustanovení. V opačném případě mohou být prohlášeny za neplatné. Podmínky smlouvy také nesmějí být pro slabší stranu bez rozumného důvodu nevýhodné.

U distančních smluv dochází k rozšíření povinných informací, které musí spotřebitel obdržet ještě před uzavřením smlouvy. Při nesplnění povinnosti zveřejnit tyto informace a uvědomit o nich spotřebitele je prodloužena lhůta pro odstoupení od smlouvy až o jeden rok. Pokud tyto informace zahrnují i povinnost spotřebitele platit poplatky či jiné závazky a on o nich nebyl předem informován, není povinen je platit.

Zákon umožňuje odstoupit od smlouvy a to ve lhůtě čtrnácti dnů a během dalších čtrnácti dnů je spotřebitel povinen odeslat vrácené zboží. Podnikatel musí zákazníkovi vrátit náklady na prvotní dopravu zboží ke spotřebiteli.

NOZ a rodinné vztahy

Nový občanský zákoník také výrazněji upravuje oblast rodinných vztahů. Zavádí nové pojmy například svéprávnost, některé pojmy užívané starým občanským zákoníkem ruší, například pojem domácnost. Přehlednější nastavení majetkových poměrů umožňuje flexibilnější správu majetku například pomocí oddělených jmění, což do budoucna více ochrání jednoho z manželů v případě například odloučených manželů, kdy jeden z páru má závažnější finanční problémy a je za ně

postihovám druhý z manželů. U soudu je možné navrhnout vyloučení následků jednání jednoho z manželů vůči jeho protějšku.

Pokud spolu navíc manželé nežijí, nemůže být jeden z manželů vázán závazky druhého, pokud tyto byly uzavřeny bez jeho souhlasu. Například se jedná o smlouvy o úvěru, v tomto případě stačí nepřevzít dluh manžela a člověk je chráněn a dluh se týká jenom člověka, který smlouvu uzavřel.

V případě, že jeden z manželů tají svoje majetkové pojmy a stav jmění, má druhý manžel nově možnost tyto informace vyžadovat.

Nový občanský zákoník zohledňuje i zvláštní situace týkající se manželství, které upravuje nový institut zdánlivého manželství nebo zneplatnění manželství. Tyto případy se týkají zejména situací, kdy bylo manželství uzavřeno pod nátlakem a to i v jiné formě, než je přímé násilí.

Rozhodně vyšší pozornosti se v novém občanském zákoníku dostalo ochraně manželů v případě rovodu. Nový občanský zákoník upravuje a rozvolňuje pravidla pro výplatu výživného, kdy je možné odchýlit se od standartního modelu výplaty jednou měsíčně.

Promlčecí lhůty a jejich úprava byly probrány výše, ovšem v případě výživného došlo k podstatné změně a tou je nepromlčitelnost práva na výživné. Právo na přiznání výživného posuzuje individuálně soud. Ovšem právo na zpětné vyplácení výživného, nebo výplatu výživného zpětně nový občanský zákoník zachovává. Zákon ovšem obsahuje ochranné ustanovení ve vztahu k bydlení rodiny po zániku manželství. Například manžel, vlastník bytu, již není oprávněn prodat byt, aniž by poskytl adekvátní náhradu manželce v něm žijící i s dětmi. Prodej se nesmí uskutečnit bez souhlasu manželky.

Rodiče jsou nově povinni podporovat dítě až do doby, dokud zisk z majetku dítěte spolu s jeho příjmem nestačí na uspokojení potřeb tohoto dítěte.

Vztahy mezi rodiči a dětmi, nejenom po zániku manželství upravuje paragraf 927. V tomto paragrafu se jasně upravuje, že pokud má dítě blízký vztah s jinými příbuznými, nebo osobami blízkými, je rodič či poručník povinnen umožnit mu styk a kontakt s těmito osobami. Toto právo je možné vymáhat soudně.

Nový občanský zákoník pamatuje ve zvýšené míře i na otcovská práva, přestože úprava se věnuje jejich popření. Nový občanský zákoník prodlužuje lhůtu pro popření otcovství na až šest let od narození dítěte v případě soudního řízení.

Zjednodušená úprava se týká i osvojování, přičemž osvojiteli se mohou stát svéprávné osoby, které

svými vlastnostmi, způsobem života, ale také důvody a pohnutkami vedoucími k osvojení zaručí, že budou dítěti dobrým rodičem. Mezi osvojitelem a dítětem musí být přiměřený věkový rozdíl, ne nižší než šestnáct let, až na soudem uznané výjimky. Zároveň, není možné po třech letech od osvojení toto zrušit, až na výjimky, kdy bylo osvojení v rozporu se zákonem. NOZ umožňuje i osvojení zletilé osoby pokud toto není v rozporu s dobrými mravy. Zletilého lze osvojit za předpokladu, že:

- ⑩ je přirozený sourozenec osvojovaného osvojeným osvojitelem
- ⑩ je v době podání návrhu na osvojení nezletilý
- ⑩ osvojitel pečoval o osvojovaného jako o vlastního již v době jeho nezletilosti
- ⑩ osvojitel hodlá osvojit dítě svého manžela

Krom osvojení nový občanský zákoník rozlišuje i poručenství, opatrovnictví, svěřením dítěte do péče jiné osoby a pěstounství, nebo ústavní výchovu. Přestože je pěstounství a opatrovnictví v zákoně dobře upraveno, česká praxe se bohužel stále uchyluje k ústavní péči i v případech, kdy tato není nutná.

Co je podstatnou změnou ve smyslu ochrany dětí je ustanovení o nemožnosti uzavírat pracovní smlouvy s dětmi před ukončením povinné školní docházky, ikdyby takovému dítěti bylo více, než patnáct let. Rodiče mohou také nově právo za nezletilého zaměstnance rozvázat pracovní smlouvu a to až do věku šestnácti let pokud je tento pracovněprávní vztah v rozporu se vzdělávacími zájmy dítěte, nebo jeho vývoje a zdraví.

Nový občanský zákoník také zavádí pojem rodinný závod, který je ve vlastnictví jedné ze členů rodiny, ovšem v zásadních rozhodovacích procesech rozhodují všichni členové a to bez ohledu na podíl ve vlastnictví závodu.

NOZ a cena života a odškodnění

Jednou z nejvýraznějších změn nového občanského zákoníku je nově individuální stanovování náhrad při zranění, či smrti blízké osoby.

Nově neplatí tabulky, dle kterých se dříve odškodnění a pojištění vyplácelo, například pokud něčí vinou přijmete o výdělek a jste v pracovní neschopnosti, platíte náklady léčení či pohřeb, musíte strpět bolesti nebo ztratíte blízkou osobu. Konkrétní výše náhrady se tedy bude odvozovat od jednání s pojišťovnou. Pokud poškozený nebude návrh pojišťovny akceptovat, určí ji soud.

NOZ a dědictví

Pro občany je podstatnou změou také úprava dědictví. Nově je možné zdědit majetek bez přijmutí dluhu, nebo dohodnout se zůstavitelem jiné než jednostranné odstoupení od závěti.

Dědictví bez zdědění dluhu je možné pomocí takzvaného odkazu. Odkazovník se nestává dědicem a neúčastní se dědického řízení, takže jeho přístup k dědictví je rychlejší a nemusí přijímat zůstavitelovy podmínky.

V dědictví byl umenšen nárok neopominutelných dědiců. Je možné zřici se nároku na dědictví ještě za zůstavitelova života, v tomto případě může zůstavitel určit nýáhradníka, který dědictví získá a dědické skupiny byly rozšířeny ze čtyř na šest. Nově mají nárok na dědictví i prarodiče a sestřenice a bratřenci.

Krom závěti a odkazu je možné uzavírat i dědickou smlouvu. V tomto případě se jedná o dvoustranný právní akr. Smlouvu zůstavitel uzavírá přímo s dědicem a ten od ní nemůže jednostranně odstoupit. Zrušení smlouvy musí schválit zůstavitel a to za pomoci notářského zápisu.

Dalším institutem je privilegovaná závěť, kterou je možné sepsat v bezprostředním ohrožení života a to ústně a před třemi svědky.

Novinkou je také možnost v závěti uvést podmínku, za které bude dědic dědit. Může se jí stát například úspěšně absolvované studium, oprava zůstavitelova domu, péče o domácího mazlíčka a podobně. V případě, že jako dědic tuto podmínku nesplní, ztrácí nárok na dědictví.

NOZ a zaměstnání

V novém občanském zákoníku je zjednodušena úprava jednání za zaměstnavatele. Dochází tak ošetřením dobré víry. Zákazník je v dobré víře, že třetí osoba, se kterou jednal na provozovně, je oprávněna jednat za podnikatele a ten je tímto zavázán k naplnění závazku uzavřeného třetí osobou.

Právní jednání zaměstnavatele vůči zaměstnanci je také v novém občanském zákoníku ošetřeno a to tak že pokud je určitým právním jednáním zastíráno jiné právní jednání, posuzuje se dle jeho pravé podstaty. Na příklad, pokud někdo vykonává pro zaměstnavatele práci se znaky závislé práce na základě pracovně-právního vztahu, předpokládá se, že jde o zastřený pracovně-právní vztah a zaměstnavatel bude dle toho postihován.

Nový občanský zákoník také upravuje započtení vůči mzdě, toto opatření může sloužit jako pojistka pro věřitele proti nepoctivým dlužníkům. Doposud platilo, že až polovina mzdy je chráněna před započtením a toto nová právní úprava ruší.

NOZ a dar a darovací daně

Podstatnou změnou v oblasti daru je paragraf umožňující dárci vymáhat vrácení daru a to zejména z důvodů hrubého porušení dobrých mravů. Pokud se tedy obdarovaný chová způsobem nevhodným a přičítám se dobrým mravům vůči dárci či jeho blízkým, může dárci požadovat navrácení daru. Dárci v tomto případě nepožaduje vrácení daru, ale dar odvolává a to například na základě nevděku. Tato úprava je obdobná se starým občanským zákoníkem a také může dar odvolat pro svoji nouzi.

Odvolání daru pro nevděk je upraveno v paragrafu § 2072 a následujících paragrafech. Obdarovaný se v tomto případě stává nepoctivým držitelem daru od okamžiku, kdy došlo k nevděku, nikoliv od chvíle, kdy byl vyzván k navrácení daru.

Odvolání daru v případě nouze předpokládá, že dárci poté co došlo k darování, upadl do takové nouze, že nemá prostředky ani na výživu vlastní osoby, nebo výživu osob vůči nimž je povinen.

NOZ a nájem

Nejvýraznější změnou v oblasti nájmu, kterou nový občanský zákoník přináší, je zkrácení maximální doby nájmu na padesát let.

Také je možné najmout si neobyvatelný byt s podmínkou, že si jej nájemce upraví a náklady na tyto úpravy mu budou odečítány z nájmu. V novém občanském zákoníku jsou definovány i takzvané nezbytné služby, které musí pronajímatel nájemci zajistit. Jedná se třeba o dodávky tepla, vody, svoz komunálního odpadu a podobně. Toto má zmenšit, či případně eliminovat, pronajímání nevhodných vybydlených prostor a snižovat tak počet obyvatel bydlících v nevhodných podmínkách.

Pronajímatel také může zvýšit nájemné, pokud výnosy z takto zvýšeného nájmu půjdou na úpravy domu. Může se s nájemci domluvit dopředu a pokud se zvýšením nájmu souhlasí nájemci dvou třetin bytů (dle plochy) platí zvýšení pro všechny.

Nájemci jsou nově oprávněni v bytech podnikat, pokud toto podnikání výrazněji nezatíží byt či dům. Toto podnikání nemusí být upraveno v nájemní smlouvě a může byt dál podnajímat, pokud tato smlouva výslovně nezakazuje.

Pokud s prarodičem bydlí vnouče, nájem automaticky přechází na něj, tato úprava je stejná jako ve starém občanském zákoníku, ale nájem pro vnouče je omezen pouze na dva roky.

Pronajímatel je nově více chráněn a jsou rozšířeny jeho možnosti jak nájem ukončit. Pro závažné

porušení pravidel je možné vypovědět i bez výpovědní lhůty. Nově je možné stanovit dvojnásobě vysokou kauci, než umožňoval starý občanský zákoník.

Úprava se dotýká i nájmu nebytových prostor. Pokud pronajímatel vypoví nájemci nájem nebytových prostor a pronajímatel pronajme prostory někomu jinému, má vypovězený nájemce právo požadovat náhradu za zákaznickou základnu, kterou si vybudoval během fungování svého obchodu, respektivě podniku a kterou po vypovězení převzal nový nájemce.

NOZ a nemovitosti

Nový občanský zákoník ustanovuje, že vše co je pod stavbou je součástí pozemku. Toto se týká pouze právních vztahů vzniklých před rokem 2013, kdy platilo, v souladu se starým občanským zákoníkem, že stavba a pozemek, na kterém stojí mohou patřit jinému majiteli.

Pokud tedy bude chtít člověk stavět na pozemku jež mu nepatří, stane se stavba součástí pozemku. Pro zachování práva se stavbou svobodně nakládat vznikl institut práva stavby. Jde o právo k cizí věci, které opravňuje stavebníka stavbu mít a užívat ji jako by byla jeho majetkem, ačkoliv je de fakto majetkem vlastníka pozemku.

V tomto případě stavba není samostatnou věcí a nelze s ní samostatně nakládat a tím se rozumí prodej, darování nebo zřízení zásadního práva, protože je součástí práva stavby. Naopak právě toto právo je věcí kterou je možné darovat a prodat, zastavit, či zdědit. Toto může ošetřit vlastník pozemku ve smlouvě a některé tyto věci například zakázat.

Právo stavby se eviduje v katastru nemovitostí.

Právo stavby se projevuje například i při sjednávání hypoték, neboť banky jej zatím nepovažují za plnohodnotnou zástavu.

V katastrálním zákoně došlo ke změně, která zvyšuje ochranu majitelů nemovitostí před podvodným jednáním a zápisy. Jakýkoliv zmocněnec zastupující vlastníka je nucen předkládat při jednání úředně ověřenou plnou moc. O změnách v katastru se musí také informovat samotný vlastník.

Nový občanský zákoník upravuje a věnuje se i sousedským vztahům. V souladu se starým občanským zákoníkem obsahuje institut vydržení nemovitosti po deseti letech případě, že stavbu užíváte v dobré víře, že jste dobrým vlastníkem.

Toto se týkalo případů, kdy existoval právní titul na jehož základě dobrá víra vznikla. Nový občanský zákoník toto rozšiřuje a umožňuje vydržení nemovitosti po dvaceti letech i bez existence takového právního titulu. Toto se nazývá mimořádné vydržení.

Nový občanský zákoník upravuje i situace, kdy jsou hranice sousedských pozemků nejasné. V tom případě se upravují podle stavu pokojné držby. Pokojnou držbou se rozumí podle uspořádání pozemku, v nerozhodných případech rozhoduje soud.

V souladu s tím, co bylo napsáno výše, funguje takzvaný přestavek. Pokud omylem zastavíme část sousedova pozemku, stane se část pod stavbou naším majetkem. Zákon upravuje pravidla náhrad za takto zastavěné pozemky.

Nový občanský zákoník upravuje i spoluvlastnické vztahy. Nejvýraznější změnou je zrušení předkupního práva spoluvlastníků. Každý tedy může nakládat se svým podílem dle svého uvážení. Zavedlo se i přídatné spoluvlastnictví, které je možné využívat například při řešení situací s jednou společnou cestou vedoucí k několika domům s různými vlastníky.

NOZ a spolky

Nový občanský zákoník ruší dříve působící zákon o sdružování občanů. Tato úprava je poměrně důležitá zejména pro osoby působící v kulturním sektoru, kde stále převládá tendence zřizovat kulturní organizace jako spolky, v dřívější úpravě občanská sdružení.

V nové právní úpravě byl zákon o sdružování občanů nahrazen paragrafy §214-302 v novém občanském zákoníku a pojem občanské sdružení, používaný v zákoně o sdružování občanů, podle něžž bylo založeno i sdružení HB Collegium, byl nahrazen pojmem spolek.

Nový občanský zákoník definoval, že dosavadní občanská sdružení musejí do 1. 1. 2016 změnit své názvy tak aby obsahovaly slovo „spolek“, „zapsaný spolek“, nebo „z. s.“. V souladu s touto změnou musely být změněny i stanovy a tyto změny byly odeslány na Ministerstvo.

Spolky také nově evidují v rejstřících soudy, již existující sdružení, transformující se ve spolky, do těchto rejstříků zavedlo samo Ministerstvo

Zdroje:

BEDNÁŘ, Václav. *Nový občanský zákoník*. Karlovy Vary: Vysoká škola Karlovy Vary, 2015. ISBN 978-80-87236-25-3.

***Nový občanský zákoník: zákon č. 89/2012 Sb. ze dne 3. února 2012*. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2014. Právo a management. ISBN 978-80-87974-01-8.**

Zákon 89/2012 Sb., občanský zákoník

Zákon 40/1064 Sb., občanský zákoník